

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการการปรับตัวของผู้ว่างงานและผู้ถูกเลิกจ้างในสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 5 ประการคือ 1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ถูกเลิกจ้างและผู้ว่างงาน 2. ศึกษาถึงการปรับตัวในการหางานทำและการประกอบอาชีพ 3. ศึกษาถึงการปรับปรับตัวด้านอื่น ๆ 4. ศึกษาถึงการให้บริการของกรมการจัดหางาน และ 5. ศึกษาถึงสิ่งที่ผู้ถูกเลิกจ้างและผู้ว่างงานต้องการให้รัฐช่วยเหลือ กรอบในการศึกษาประเด็นต่าง ๆ มีดังนี้

กรอบในการศึกษาการปรับตัวของผู้ว่างงานและผู้ถูกเลิกจ้างในสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ

ข้อมูลทั่วไป	ภาคที่เก็บข้อมูล แหล่งเก็บข้อมูล อุตสาหกรรมที่ถูกเลิกจ้าง* เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา สาขาที่สำเร็จการศึกษา* ภูมิภาค* สถานภาพการทำงาน* รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน หนี้สิน ภาวะผ่อนส่ง แหล่งเงินสำหรับค่าใช้จ่าย *เฉพาะกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง
การปรับตัวในการประกอบอาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> ● การเลิกจ้าง การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการจ้าง สาเหตุของการออกจากงาน การได้รับเงินชดเชย สวัสดิการที่ได้รับ การช่วยเหลือของหน่วยงานเดิม ● การปรับตัวในการหางานทำ การเคยทำงานอื่น สถานภาพปัจจุบันในการหางาน จำนวนเดือนที่ว่าง ช่วงเวลาที่ถูกเลิกจ้าง การเตรียมตัวเพื่อสมัครงานใหม่ สถานภาพการทำงานที่ประสงค์ ลักษณะงานที่ประสงค์ ประเภทอุตสาหกรรมที่ประสงค์ ● การปรับตัวในการประกอบอาชีพใหม่ สถานที่ตั้ง งานปัจจุบัน ประเภทอุตสาหกรรมใหม่ ลักษณะงานใหม่ สถานภาพการทำงาน ปัญหาในการทำงานใหม่ สิ่งที่ได้ทำเพื่อปรับในงานใหม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพใหม่
การปรับตัวด้านอื่น ๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● ที่อยู่อาศัย การย้ายที่อยู่ การถือครองบ้าน ภาระการเงินเกี่ยวกับบ้าน ● การศึกษา การศึกษาของผู้ถูกสัมภาษณ์ การศึกษาของบุตรหลาน ● ยานพาหนะ การเปลี่ยนแปลงการใช้ยานพาหนะ การใช้รถส่วนบุคคล ภาระการเงินเกี่ยวกับรถส่วนบุคคล ● การยกเลิกการใช้/การขายสิ่งของ (คำถามปลายเปิด) ● การปรับตัวด้านอื่น ๆ (คำถามปลายเปิด)
การใช้บริการของกรมการจัดหางาน	<ul style="list-style-type: none"> ● การทราบและการใช้บริการที่กรมการจัดหางาน/สำนักงานจัดหางานเขต/จังหวัด การทราบ/การใช้บริการ เหตุผลที่ไม่เคยใช้ การสมัครงานที่กรมการจัดหางาน การทราบ/การไปวันนัดพบแรงงาน เหตุผลที่ไม่ไปวันนัดพบ การสมัครงานที่วันนัดพบ จำนวนครั้งที่ไป การได้งานทำจากการสมัคร การได้งานทำของเพื่อน/คนรู้จักที่สมัครงานวันนัดพบแรงงาน ● การทราบและการใช้บริการวันนัดพบแรงงาน การทราบสถานที่รับข้อมูลข่าวสาร การทราบเกี่ยวกับการแนะนำการประกอบอาชีพ ● การทราบและการใช้บริการกิจกรรมอื่น ๆ และสื่อต่าง ๆ ของกรมการจัดหางาน การทราบและการใช้เอกสาร/วารสาร การทราบและการใช้สื่อต่าง ๆ
ความช่วยเหลือที่ต้องการจากหน่วยงานรัฐ	การช่วยเหลือที่ต้องการจากหน่วยงานเดิม วิชาความรู้ที่ควรเพิ่ม อาชีพที่สนใจให้รัฐจัดอบรม ความสนใจในการกู้ยืมเงินไปประกอบอาชีพ ความสนใจในการกู้ยืมเงินเพื่อศึกษา ข้อเสนอแนะให้รัฐช่วยเหลือ มาตรการที่ต้องการให้หน่วยงานรัฐอื่นช่วย

การศึกษาในครั้งนี้ศึกษาใน 6 พื้นที่ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ รวม 19 จังหวัด การเลือกพื้นที่ จังหวัด อำเภอ ตำบล เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกพื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ และพื้นที่ที่มีผู้ว่างงานมากส่วนหนึ่ง การเลือกอุตสาหกรรมที่ถูกเลิกจ้าง เจาะจงเลือกอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบมาจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ โดยเลือก 5 หมวดอุตสาหกรรม ได้แก่ หมวดการผลิต หมวดสถาบันการเงิน หมวดก่อสร้าง หมวดค้าส่ง-ค้าปลีก และหมวดบริการชุมชน สำหรับหมวดการผลิตในการศึกษารั้งนี้ประกอบด้วย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สิ่งทอ สื่อสิ่งพิมพ์ ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ จำนวนตัวอย่างจากแต่ละอุตสาหกรรมอยู่ระหว่าง 270-349 ราย

การสุ่มตัวอย่างใช้หลายวิธีผสมกัน ได้แก่ สุ่มโดยบังเอิญ (Accidental Sampling) สุ่มจากบัญชีรายชื่อ รวมทั้งใช้ Snowball Sampling การเก็บรวบรวมข้อมูลเน้นการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นหลัก ในการเก็บข้อมูลยังเน้นการกระจายในพื้นที่ต่าง ๆ และในแต่ละพื้นที่ เน้นการกระจายไปในแหล่งต่าง ๆ เช่น บ้านพักอาศัย นัดพบแรงงาน สำนักงานจัดหางาน สถานที่ฝึกอบรม สถานประกอบการ สถานีขนส่ง ฯลฯ จำนวนตัวอย่างของผู้ถูกเลิกจ้างทั้งหมด 2859 รายมาจาก 9 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยกระจายอยู่ใน กทม. ร้อยละ 62.3 และต่างจังหวัด ร้อยละ 37.7 สำหรับกลุ่มตัวอย่างผู้ว่างงานทั้งหมด 800 ราย จาก กทม. ร้อยละ 38.4 และจากต่างจังหวัด ร้อยละ 61.6

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างผู้ถูกเลิกจ้างเป็นชายร้อยละ 55.9 สำหรับกลุ่มว่างงานเป็นชายร้อยละ 47.4 ประมาณร้อยละ 60 ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 60 - 66 มีสถานภาพโสด สำหรับการศึกษพบว่า ร้อยละ 54.3 ของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง ร้อยละ 43.2 ของกลุ่มผู้ว่างงานจบระดับ ปวช. ขึ้นไป เมื่อพิจารณารายได้ของครอบครัวพบว่า สัดส่วนของครอบครัวที่ไม่มีรายได้ของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้างและกลุ่มผู้ว่างงานคิดเป็นร้อยละ 43.4 และร้อยละ 47.0 ตามลำดับ

การปรับตัวในการหางานทำและการประกอบอาชีพ

สำหรับการเลิกจ้างของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้างพบว่า ร้อยละ 54.1 ลาออกโดยสมัครใจ ร้อยละ 4.4 บริษัทให้ออก/บีบให้ออก ร้อยละ 40 ได้รับเงินชดเชยจากการถูกเลิกจ้าง และระหว่างหางานร้อยละ 36.7 ของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้างเคยทำงานอื่นมาก่อน และร้อยละ 34.8 ของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้างได้งานใหม่แล้ว โดยร้อยละ 6.2 ได้งานทำทันที และร้อยละ 63 ได้งานทำภายใน 6 เดือน

การเตรียมตัวเพิ่มเติมเพื่อหางานทำพบว่า ร้อยละ 23.7 ของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 35 ของกลุ่มผู้ว่างงานมีการเตรียมตัว ผลของทั้งสองกลุ่มสอดคล้องกันคือ กลุ่มที่มีการศึกษาสูงจะมีสัดส่วนของผู้เตรียมสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาน้อย กลุ่มตัวอย่างหญิงมีสัดส่วนการเตรียมมากกว่าเพศชาย สิ่งที่เตรียมตัวเพิ่มเพื่อไปสมัครส่วนใหญ่ของทั้งสองกลุ่มคือ การอบรมคอมพิวเตอร์ เรียนภาษาอังกฤษ หรือวิชาชีพ

สถานภาพการทำงานที่ประสงค์ ร้อยละ 65.3 ของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง ร้อยละ 44.1 ของกลุ่มผู้ว่างงานประสงค์เป็นลูกจ้างเอกชน และร้อยละ 14.8 ของผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 24.9 ของกลุ่มผู้ว่างงาน ประสงค์จะทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 15.7 ของผู้ถูกเลิกจ้างและร้อยละ 25.4 ของผู้ว่างงานประสงค์จะทำงานเป็นลูกจ้างรัฐบาล

การปรับตัวในการประกอบอาชีพใหม่ของผู้ถูกเลิกจ้างที่ได้อ่านใหม่แล้ว ร้อยละ 77.5 ของผู้ที่ได้อ่านใหม่มีที่ทำงานอยู่ในพื้นที่เดิม ร้อยละ 76.3 งานที่ได้เป็นงานใหม่ ปัญหาในการทำงานใหม่ 3 ปัญหาแรกคือ ค่าตอบแทนต่ำ การเดินทางไม่สะดวก และการบริหารงานไม่ดี ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับงานใหม่เปรียบเทียบกับงานเดิม สิ่งที่กลุ่มผู้ได้อ่านใหม่แล้วมากกว่าร้อยละ 30 ระบุว่างานใหม่น้อยกว่างานเดิม ได้แก่ 1. ตำแหน่งงาน 2. รายได้ 3. สวัสดิการ 4. การใช้ความรู้ และ 5. ความพอใจในงาน

การปรับตัวด้านอื่น ๆ

เกี่ยวกับด้านที่อยู่อาศัยพบว่า หลังวิกฤตเศรษฐกิจ ร้อยละ 36.0 ของผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 15.4 ของผู้ว่างงานมีการย้ายที่อยู่ สำหรับภาระการเงินเกี่ยวกับบ้านร้อยละ 6.6 ของผู้ถูกเลิกจ้าง ร้อยละ 3.9 ของผู้ว่างงานอยู่ระหว่างผ่อนส่ง ร้อยละ 2.2 ของผู้ถูกเลิกจ้าง ร้อยละ 1.4 ของผู้ว่างงาน ค้างผ่อนส่ง/ถูกสถาบันการเงินยึด การเปลี่ยนแปลงที่เหมือนกันหลังวิกฤตเศรษฐกิจของ 2 กลุ่มคือ สัดส่วนของการเป็นผู้อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น สัดส่วนผู้อยู่บ้านเช่าลดลง

ผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจต่อการศึกษาพบว่า ร้อยละ 1.4 ของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 4.9 ของกลุ่มผู้ว่างงาน ต้องหยุดเรียนหรือลาออก และร้อยละ 6.1 ของผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 10.0 ของผู้ว่างงานที่ต้องให้บุตรหลานหยุดเรียน ลาออกหรือย้ายโรงเรียน

เกี่ยวกับการใช้ยานพาหนะพบว่า ร้อยละ 7.8 ของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง ร้อยละ 6.9 ของกลุ่มผู้ว่างงาน มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ โดยเปลี่ยนจากรถส่วนบุคคลเป็นรถประจำทาง หรือเปลี่ยนเป็นใช้รถน้อยลง ภาระการเงินเกี่ยวกับรถ ร้อยละ 18.9 ของผู้ที่มีรถของผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 17.2 ของผู้ว่างงานอยู่ระหว่างผ่อนส่ง ร้อยละ 3.4 ของผู้ถูกเลิกจ้าง ร้อยละ 5.4 ของผู้ว่างงานค้างผ่อนส่ง และร้อยละ 3.1 ของผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 3.4 ของกลุ่มผู้ว่างงานถูกสถาบันการเงินยึด

การยกเลิกการใช้สิ่งของพบว่า ทั้งกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้างและกลุ่มผู้ว่างงาน ทั้ง 2 กลุ่ม คล้ายกันคือ มีการยกเลิกโทรศัพท์ โทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 13.1 และ 18.8 ตามลำดับ รองลงไปยกเลิกหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 7.5 และร้อยละ 10.4 ตามลำดับ การขายสิ่งของพบว่า ร้อยละ 29.5 ของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 21.8 ของกลุ่มผู้ว่างงาน ขายเครื่องประดับ ร้อยละ 4.4 ของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 6.5 ของกลุ่มผู้ว่างงานขายเครื่องใช้ไฟฟ้า นอกนั้นมีการขายรถ ขายที่ดิน การปรับตัวอื่น ๆ ที่เป็นคำถามปลายเปิดพบว่า ส่วนใหญ่ของทั้ง 2 กลุ่มตอบว่า ใช้จ่ายอย่างประหยัด

การใช้บริการของกรมการจัดหางาน

การทราบและการใช้บริการของกรมการจัดหางาน

ร้อยละ 77 ของผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 69 ของผู้ว่างงานทราบเกี่ยวกับบริการจัดหางานของกรมการจัดหางาน และมีการใช้บริการระหว่างร้อยละ 47.5 – ร้อยละ 42 เหตุผลที่ไม่ใช้บริการของกลุ่มที่ไม่ใช้คือ ไม่ทราบรายละเอียด ไม่คิดว่าจะได้งาน กลุ่มที่มีการศึกษาสูงมีการใช้มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาน้อย ร้อยละ 59.5 ของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้างที่ไป และร้อยละ 61.7 ของผู้ว่างงานที่ไปใช้บริการสมัครงานที่กรมการจัดหางาน/สำนักจัดหางาน

การทราบและไปวันนัดพบแรงงาน ร้อยละ 50 ของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง ร้อยละ 39.2 ของผู้ว่างงาน ทราบและไป ร้อยละ 20 ของกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 38 ของผู้ว่างงานไม่ทราบ ประมาณร้อยละ 73 ของผู้ไปวันนัดพบแรงงานของทั้ง 2 กลุ่มสมัคร การเคยได้งานที่สมัครในวันนัดพบแรงงานของทั้ง 2 กลุ่มอยู่ระหว่างร้อยละ 12.7-10.7

สำหรับการทราบสถานที่รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตำแหน่งงานว่างและการแนะนำการประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ 57 ของผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 44-45 ของผู้ว่างงานทราบ สำหรับแผ่นพับการส่งเสริมอาชีพ คู่มือการแนะแนวอาชีพ และข่าวสารตลาดแรงงาน ประมาณร้อยละ 50 ของผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 40 ของผู้ว่างงานทราบ สำหรับการที่มีสัดส่วนน้อยกว่ากล่าวคือ ประมาณร้อยละ 30 ของผู้ถูกเลิกจ้าง และร้อยละ 20 ของกลุ่มผู้ว่างงานใช้ สำหรับจัดหางานปริทรรศน์ ร้อยละ 37 ของผู้ถูกเลิกจ้างและร้อยละ 28.3 ของผู้ว่างงานทราบ และร้อยละ 15 – ร้อยละ 50 เคยใช้

สำหรับการบริการผ่านสื่อต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างทราบค่อนข้างมากคือ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ สำหรับ Internet ยังไม่เป็นที่รู้จัก

ในภาพรวมพบว่า กลุ่มผู้ว่างงานมีสัดส่วนการทราบและการใช้ในทุรกิจกรรมของกรมการจัดหางานน้อยกว่ากลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง

ความช่วยเหลือที่ต้องการจากภาครัฐ

ทั้ง 2 กลุ่มมีข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกันคือ ต้องการให้ช่วยเรื่องการทำงานให้ทำ
สนับสนุนปัจจัยในการประกอบอาชีพ ให้ข้อมูลข่าวสาร จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือผู้ว่างงาน

วิชาความรู้ที่สนใจให้รัฐจัดอบรมได้แก่ อุตสาหกรรมในครัวเรือน ช่างอิเล็กทรอนิกส์
นิคส์ วิชาชีพต่าง ๆ

สำหรับวิชาที่ควรให้ความรู้เพิ่มเติม สิ่งที่ทั้ง 2 กลุ่มระบุไว้คือ คอมพิวเตอร์ ภาษา
อังกฤษ และการฝึกปฏิบัติจริง

สำหรับความสนใจในการกู้ยืมเงินไปประกอบอาชีพ หรือการกู้ยืมเพื่อการศึกษา
ของบุตรพบว่า รวร้อยละ 60-68 สนใจที่จะกู้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ที่ตั้งของสำนักจัดหางานในพื้นที่ต่าง ๆ สื่อ
เอกสาร ตลอดจนทั้งข่าวเกี่ยวกับตำแหน่งงานว่างควรส่งให้องค์กรท้องถิ่น
เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลช่วยประชาสัมพันธ์
2. ควรมีการจัดบริการที่เอื้อให้ผู้หางานทุกระดับการศึกษาเข้าไปใช้บริการได้
อย่างสะดวกและสบายใจ โดยเฉพาะผู้ที่มีวุฒิการศึกษาน้อย เช่น แบ่งโต๊ะ
สมัครงานแยกตามวุฒิที่ต้องการ
3. ควรเพิ่มประสิทธิภาพในการเป็นศูนย์ข้อมูลของตำแหน่งงานว่างและของผู้
หางานทำ ควรมีการจัดแยกข้อมูลเป็นหมวดหมู่เพื่อความสะดวกในการใช้
เช่น แยกผู้หางานทำตามวุฒิที่จบ และมีระบบการปรับปรุงข้อมูลให้ใหม่
และทันสมัยตลอดเวลา
4. ควรมีการกลั่นกรองหรือติดตามนายจ้างที่ใช้บริการการจัดหางานของกรม
ให้ปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องค่าตอบแทน สวัสดิการ และอื่น ๆ
5. ควรมีกองทุนฉุกเฉินหรือกองทุนสำหรับผู้ดกงาน เพื่อให้ผู้เดือดร้อนได้กู้ยืม
เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าการศึกษาของบุตร
6. ควรมีการอบรมที่เป็นที่ต้องการของผู้ว่างงานและผู้ถูกเลิกจ้างส่วนใหญ่ ได้
แก่ การอบรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ และวิชาชีพต่าง ๆ
7. ควรมีการทำโครงการที่มีการสร้างงานได้อย่างต่อเนื่องขึ้นโดยตรง โดยกรม
หรือกระทรวง ในท้องที่มีผู้ว่างงาน โดยโครงการนี้อาจเป็นการต่อยอดมา
จากโครงการฝึกอบรมวิชาชีพของหน่วยงานอื่น

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	(1)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 ขอบเขตในการศึกษา	2
บทที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 3 กรอบในการศึกษาและวิธีการศึกษา	12
3.1 กรอบในการศึกษา	12
3.1.1 ตัวแปรในการศึกษา	12
3.1.2 คำนียามศัพท์ที่สำคัญ	16
3.2 วิธีการศึกษา	18
3.2.1 การเลือกพื้นที่	18
3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	19
3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	20
3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	20
บทที่ 4 ผลการศึกษา	21
4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ถูกเลิกจ้าง	22
4.1.1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล	22
4.1.2 รายได้ - รายจ่าย หนี้สิน	26
4.2 การปรับตัวในการประกอบอาชีพ	29
4.2.1 การเลิกจ้าง	29
4.2.2 การปรับตัวในการหางานทำ	31
4.2.3 การปรับตัวในการประกอบอาชีพ	35

	หน้า
4.3 การปรับตัวด้านอื่น ๆ	42
4.3.1 ที่อยู่อาศัย	42
4.3.2 การศึกษา	43
4.3.3 การใช้จ่ายพาหนะ	44
4.3.4 การยกเลิกการใช้สิ่งของและการขายสิ่งของ	46
4.3.5 การปรับตัวอื่น ๆ	46
4.4 การใช้บริการของกรมการจัดหางานของผู้ถูกเลิกจ้าง	46
4.4.1 การทราบและการใช้บริการจัดหางานที่กรมการจัดหางาน/ สำนักจัดหางาน	47
4.4.2 การทราบและการไปวันนัดพบแรงงาน	49
4.4.3 การทราบและการใช้บริการเกี่ยวกับกิจกรรมอื่น ๆ และสื่อต่าง ๆ ของกรมการจัดหางาน	51
4.5 ความช่วยเหลือที่ต้องการจากหน่วยงานของรัฐ	54
4.6 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ว่างงาน	58
4.6.1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล	58
4.6.2 รายได้ – รายจ่าย หนี้สิน และภาระผ่อนส่ง	59
4.7 การปรับตัวในการประกอบอาชีพ	61
4.7.1 การปรับตัวในการหางานทำ	60
4.7.1 การปรับตัวในการประกอบอาชีพ	63
4.8 การปรับตัวด้านอื่น ๆ ของกลุ่มผู้ว่างงาน	64
4.8.1 ที่อยู่อาศัย	64
4.8.2 การศึกษา	65
4.8.3 การใช้จ่ายพาหนะ	66
4.8.4 การยกเลิกการใช้สิ่งของและการขายสิ่งของ	66
4.8.5 การปรับตัวอื่น ๆ	66
4.9 การใช้บริการของกรมการจัดหางานของผู้ถูกเลิกจ้าง	67
4.9.1 การทราบและการใช้บริการจัดหางานที่กรมการจัดหางาน/ สำนักจัดหางาน	67
4.9.2 การทราบและการไปวันนัดพบแรงงาน	68

	หน้า
4.9.3 การทราบและการใช้บริการเกี่ยวกับกิจกรรมอื่น ๆ และสื่อต่าง ๆ ของกรมการจัดหางาน	69
4.10 ความช่วยเหลือที่ต้องการจากหน่วยงานของรัฐของผู้ว่างงาน	71
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	73
5.1 บทสรุป	73
5.1.1 ข้อมูลทั่วไป	75
5.1.2 การปรับตัวในการหางานและการประกอบอาชีพ	77
5.1.3 การปรับตัวด้านอื่น ๆ	81
5.1.4 การใช้บริการของกรมการจัดหางาน	83
5.1.5 ความช่วยเหลือที่ต้องการจากภาครัฐ	87
5.2 ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม	
ตารางผลการศึกษา	
